



L'escriptora Maria Climent, autora de 'Gina', en una imatge del mes de novembre. FOTO: ACN

Literatura

'Gina', l'òpera prima de l'ampostina Maria Climent

La novel·la és la història d'una noia que arriba al món adult, amb tots els entrebancs que es va trobant pel camí

ACN
AMPOSTA

L'escriptora Maria Climent (Amposta, 1985) ha publicat recentment la seva òpera prima, *Gina* (l'Altra Editorial en català i Alfaguara en castellà); una història que narra el pas al món adult d'una noia, la Gina, amb tots els entrebancs que es va trobant pel camí. La vida no serà per a ella tan bonica com s'imaginava en la seva innocent joventut, sinó que haurà de fer front a la cerca d'un

embaràs molt desitjat, al diagnòstic d'una malaltia i a la lluita constant contra si mateixa. Climent explica que escriu sobre coses que pensa, que coneix, que ha sentit o que es pot imaginar, però assegura no ho fa des de la distància perquè «el resultat no seria el mateix».

Climent defineix a la protagonista del llibre, la Gina, com una persona «intenseta i constreta»; una noia que quan era petita volia ser adulta i que quan s'ho fa s'adona que la vida no és tan fàcil

i no és el que ella s'esperava». Quan la Gina és jove és conscient de ser «una privilegiada i que té les coses molt de cara per a que la vida li vagi bé», però «viu turmentada per la pressió de prendre bones decisions i creu que si la vida no li va bé serà per les decisions malpreses». L'autora parla al llibre en un moment de les pors felices. Climent explica que són aquelles pors que la gent té abans de tenir una por de veritat. «Tot el que et fa por fins que t'arriba un motiu real en el qual t'ha de venir por».

L'esclerosi múltiple

Una de les preguntes més recurrents que li fan a l'autora és què té ella en comú amb la Gina. «No és important el que jo tingui en comú amb ella perquè el que faig és explicar una història, però és veritat que la Gina i jo compartim l'esclerosi múltiple». Admet que quan va escriure *Gina* ja tenia «molt païda» la malaltia. «En calent no ho hauria pogut escriure perquè per poder fer humor sobre el tema i expressar-ho s'ha de tenir paï».

En qualsevol cas, nega que *Gina* sigui un llibre sobre l'esclerosi múltiple, tot i que hi apareix. Tampoc ho és, afegeix, sobre les ganes de voler tenir un fill, a pesar que és un dels punts de partida de la història. L'escriptora tenia clara la premissa inicial i era que a la Gina li deien que si volia tenir un fill havia de ser en aquell moment de la seva vida perquè li havi- vien de fer un tractament «incom- patible» amb l'embaràs. En aquell

moment, «la Gina fa tota una regressió als records que li porten el lloc on s'ha mudat i després de recordar el que li evoca el lloc, entra en matèria».

La pulsó de fer el llibre, diu, és «explicar una història sobre fer-se gran, sobre els entrebancs que et vas trobant a la vida, com et va decebant i com, malgrat tot, una persona jove no perd l'entusiasme ni les ganes de ser feliç».

A l'hora d'escriure a l'autora li surt fer-ho sobre la vida i els temes i moments més quotidians, i amb els quals «tothom s'hi pugui sentir identificat». «No és que es-

Maria: «La Gina i jo compartim l'esclerosi múltiple, però no és un llibre sobre la malaltia»

crigui per als altres, sinó per a mi i a vegades per saber què penso i sento. Escriure m'ajuda a ordenar les emocions», afegeix.

En un primer moment, *Gina* tenia una veu narradora escrita en català estàndard i hi apareixia l'ebre enc quan parlava amb persones del Delta de l'Ebre, però després l'editora Eugènia Broggi li va proposar passar tota la veu de la narradora a ebrenc. «Em va semblar un encert i pràcticament el vaig reescriure», apunta. Climent va estar tres mesos pensant el tema principal de l'obra i després va escriure el llibre en tres mesos també.